

bandă de magnetofon stricată, imagine, și aceasta, a amintirilor noastre despre Dumnezeu și nu a lui Dumnezeu însuși. Ne lipsește, totuși, mediul acvatic, insula cu clipocitul rău prevestitor al valurilor din piesa lui Eugen Ionescu. Nu acesta era, oare, refrenul sonor de care vorbeam? Oricum, ceea ce rămâne este acest bun-rămas al celor două personaje. Un rămas-bun de la o lume în care totul este eșec, în care Omul, creația divină se stinge așteptând zadarnic Bunavestire care să explice rostul lui pe Pământ. Chris Simion citește mult, scrie bine și, paradoxal, îi place să vadă exact ceea ce citește, motiv pentru care a devenit coordonator de spectacole. A preferat, un timp, să dramatizeze romane franțuzești (Pascal Brukner, *Copilul divin*) și eseurile lui Aureliu Manea într-un spectacol „pirandellian“, intitulat, insolent prin banalitate, *Un spectacol de teatru*. Nimeni nu a vorbit de rău despre acea repetiție, comică și tragică în același timp, creată de Chris Simion. Ceea ce înseamnă, în general, că spectacolul este foarte bun. Nu știi, la rece, dacă este Chris Simion sau Adriana Trandafir, Gabriel Fătu sau Mihai Rezuș cei ce își pun amprenta asupra acestui spectacol și asta este foarte bine, pentru că toate artele sunt egoiste în afara teatrului, unde creația comună este mai importantă decât splendida afirmare a eului.

Cristiana GAVRILĂ

De toate, pentru toți

America știe tot este unul dintre acele texte ce permit imaginației să fie plină de umor. Pe acest lucru mizează și Radu Afrim în spectacolul montat la „Green Hours“. Lumea caricaturală promisă de textul lui Nicole Duțu, materializată în personaje-caricaturi în spectacolul lui Afrim, deși pare că se joacă, se oprește la teme de o actualitate încrâncenată. O lume încleștată în propriile vicii și obsesii sexuale, în continuă degradare, își caută salvarea într-un cerc strâmt al slăbiciunilor. O lume care aleargă după dragostea la care aproape nu are acces. Și, deasupra acestor premise, Nicole Duțu are curajul să abordeze, cu destul umor, serioasa temă a căsătoriei. *America știe tot* este numele unei agenții matrimoniale, gata oricând să ofere orice pentru toate gusturile. Singurătatea, dorința de iubire, speranța de a întâlni un italian sau un american plin de bani, frumos și deștept, curiozitatea și plăcerea sexuală duc la dependența personajelor de această agenție matrimonială. Cererea este atât de mare încât oamenii sunt înlocuiți cu roboței sexuali ce funcționează pe bază de baterii, iar dorința atât de puternică și permanentă, că bateriile par a se termina mult prea repede. Unul dintre personaje, o tânără posesoare a unei astfel de mașinării (Andreea Bibiri), își investește toți banii în energie pentru roboțel, se atașează de el ca de un adevărat iubit și are chiar pretenția de a-l învăța s-o iubească. Și căsătoriile virtuale sunt la mare cerere, mai ales în cazul persoanelor „mai în vârstă“, cum este Bătrâna interpretată cu vervă actricească de Constantin Cojocaru. Toate aceste relații sunt promovate și mediate de un show de televiziune care intensifică nota comică

a spectacolului. *America știe tot* este condusă de o femeie (interpretată de Marius Manolea în travesti) care are capacitatea de a prezenta o lume falsă cu tot ce are ea mai mincinos, dar capabilă să fie spațiu de evadare din lumea reală. Radu Afrim tratează personajele și temele cu umor, făcându-le chiar simpatice în fuga lor după o mică plăcere. Soluția travestiurilor și costumele complicate, dar sugestive și pline de conotații ironice, lucrează și ele în nota parodiei (semnate Alina Herescu), explică vizual această lume a dorințelor sexuale care înlocuiește sau anulează iubirea. Songurile Adei Milea însoțesc textul și oferă reprezentației un ritm aparte, relaxat și relaxant. Schemele comice par a fi la ele acasă în spațiul strâmt de la „Green Hours”. Replicile lungi adresate direct publicului reușesc să dea un aer interactiv și să implice spectatorii în această cursă a sexului și dezamăgirilor amoroase. Toți suntem la fel, toți aleargăm haotic după iubirea mult visată. Nicole Duțu schițează mai multe fațete ale acestei probleme, iar Radu Afrim, prin soluția travestiului, prin energia actorilor, prin puterea de sugestie a scenografiei și costumelor, le reprezintă cu ironie și înțelegere. Spectacolul arată personajele în tot grotescul și comicul experienței lor. Constantin Cojocaru, Andreea Bibiri, Marius Manolea creează tipologii diferite ale aceleiași lumi. Un spectacol care ridică întrebări prin chiar modul îndrăzneț de a rosti afirmații și concluzii. Dar, Nicole Duțu nu vede o lume sfârșită și fără soluții, pentru că suprema soluție este acest urlat după iubire, această lume într-o fugă haotică după o picătură de liniște.

Radio Total și Teatrul Luni de la „Green Hours” – *America-știe-tot* de Nicole Duțu. Regia: Radu Afrim. Scenografia: Alina Herescu. Songuri de Ada Milea. Cu: Andreea Bibiri, Marius Manole, Ada Milea, Constantin Cojocaru, Romulus Chiciuc, Alin Teglas.

Mircea GHIȚULESCU

Amintiri din lumea de dincolo

Autor de subtile satire sociale (*Trăsura la scară*, *Aprilie dimineța*, *Ochelari*, *păpuși*, *podoabe*) scrise, riscant, în anii 1970–1980, epoca optimismului și a elogiului necondiționat („epoca de aur”, se spunea), dramaturgul Mihai Ispirescu a rămas pentru totdeauna nemulțumit de realism. O a doua lume, a subconștientului, străpunge, din loc în loc, textele sale. Din lumea profană/realistă, Ispirescu reușește să expedieze semnale ale sacrului (înțelegând prin aceasta toate categoriile suprarationale pe care le putem invoca), provocând scurtcircuite de comportament, nevroze, crize de identitate. Personajele sale erau atinse de un virus magic care provoacă nesfârșite reverberații de comportament ce ar putea fi comice, dacă nu ar deveni terifiante. Pe fondul acestui joc între comic și terifiant se desfășoară și acțiunea „comediei metafizice” *Petrecere într-un pian cu coadă*, pusă în scenă la Teatrul „Nottara” de Alexandru Repan: Vârstnic, dar nu ruinat, actorul *Vlad*